

הזהב פרק רביעי בבא מציעא נא.

סְבִת אֶמְיָגֵג מַלְכֵי
מִלְרָא סָלֵב כְּנָמָן
קָעֵמְלָאָן קָעֵמְלָאָן קָעֵמְלָאָן
לְכָמְפִיְיָה: כְּ
לְעַמְּגָן סָסְפִּינְגְּלָה
סָסְפִּינְגְּלָה
עֲנָעָן גַּמְּלָה סָסְפִּינְגְּלָה
סָסְפִּינְגְּלָה
לְסָסְפִּינְגְּלָה: כְּ
לְעַבְּדָה דַּמְּיָה סָסְפִּינְגְּלָה
גַּוְעַי סָסְפִּינְגְּלָה
סְפִיְיָה: כְּ
עֲנָגָה הַמְּוֹרָאָה
סָסְפִּינְגְּלָה כְּלָל כְּנָמָן
סָסְפִּינְגְּלָה עַל כְּלָל
סָסְפִּינְגְּלָה קָעֵמְלָאָן
סְפִיְיָה כְּסָסְפִּינְגְּלָה :

Books.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בר אמר לה הא שחייב ליתור מכר ע"ד דבר נחמן א"ל לא שננו אלא לוקח מקחו בידו כל הכאداول מחוון מוכר דלא נקט מקווה ביזה עד דמטעה (ט) ואילא טעה ההוא גברא דההמשא ואילו הוא יתבי ליה חמישא ופלגא או יתובנה ליה חמישא ופלגא הויא מושן אלא שננו אלא אהא לקמיה דרבא א"ל לא שננו אלא הבית אין לו עליון אונאה ההוא גברא חמישין ואילו הו יתבי ליה חמישין וחמשן או יתובנה ליה חמישין ו חמישא הויא מאהא לקמיה דרב חסדא א"ל לא שננו אונאה כשם שאונאה להדרותך אונאה בעל הבית אין לו עליון אונאה א"ל רב והאenan תנן בשם שאונאה להדרות מה שאנתני: גמ' מהני מייל דת' תנו אין לי אלא שנתנה לוקח נתז אל תנו ואיצטיך למכותך לוקח ואיצטיך מוכר משום דקים ליה בובניתה אבל לא אזהריה רחמנא בלא תנו ואי כתובו איש זבונות קנית אבל מוכר דאבלו אמא לא אזהריה רחמנא בלא תנו לתגר: משום שהוא תניר אין לו אונאה שננו מי טעמא מידע ידע זבוניתה רחובנא כי משום דאתרמייא ליה זבוניתה ביה רב אשוי אמר מי אין לתרן אונאה מכדי אונאה חזרה תני כוותיה דרב אונאה מפני שהוא בקי': מי שהותל על לא רבינו נתן ולא רבינו יהודה הנשיא אי לא כתני רצח אי רבינו יהודה הנשיא מוכר (סימן ז' ב' ר"ש) אמר רב אליעזר אמר לעולם רבינו נתן היא ותני נמי בכבר הנשיא היא ומאי דשייר במתניתין קא נמי דכתני אחד הלוקח ואחד המוכר שייריה למוכר שמע מינה (ט) איתמר עליון אונאה ושמואל אמר אין לו עליון דרבינו (ט) האומר לאשה חרוי את מבני קדשך והונאו רמול דרבינו ר' מ' רבינו

תורה אור השלם

(ה) גמ' פ' טעה אי כי
ולמות ו' נמתק:

גלוין השם
גמ' איני יודע מי שנא
יכמור לו ק' ס' ע' ז' וכ' נ'

רְבִנּוֹ חָנָן
מקה עד כרי' שריאד
לבקאיים ומוכך לעלען
הווין. ממעש דההה
గברא הדוהה קנט' פ' רושען
ולובני כבי' פ' מרגולין וההוא דהה
קנט' כיפ' פ' רב' כיבי' דינ' ש'ה.
רכבתין דינ' ש'ה.
ודכ' השדו שניגון שוי'
יכי' הו שתוות קנה מהחויר אונגן
בלוקין מן התגר' מילא
בלוקין מבעל הבית מכלי' ג'י' ג'י'
ברוחן און לא לוקן
מכנין ואנאה כלמזר עאון
יכיל לילוקין לטען און
בעל הבית שמכר מכלי' ג'י' ג'י'
שיטשיט ולוורן לון צו'
מה שאגראטני דארמי' קאנט' ג'י' ג'י'
תשמשתיה אוניש' קאנט' ג'י' ג'י'
עליה לאו הדו יונט' ג'י' ג'י'
ליה דמי' תורי' לא מובן להו. מלה' אונרא
מהני תרי' עובי' עובד
רוועס' ווענדרא דרכ' ג'י' ג'י'
דייזען מקמי' לדיבון לאונט' ג'י' ג'י'
דאתי בהו אאהה וועביבה
ובתרה הא' קמו על המוכ
(ונעטן) טגענערו טגענערו
לא דחאות שקו מבל' בתי' לו'

לו שחפץ זה אין שואת הדמים הלו ורצו וקיבל אין לו לחוזו והני מימי הירון למוכר והני מימי בכדי שיראה לתגר א' לקרובו בלבד. והני מימי בבעל הבית המוכר מכובד תושמישו אבל בעל החבירי